Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic şi tămăduitor Pantelimon

Cu duh tămăduitor şi cu dulce cuvânt de dor cobor la tine, poporul Meu cel credincios venirii Mele de azi, căci fără de credinţă în venirea Mea cuvânt în zilele acestea tu n-ai fi poporul Meu cel de azi al Meu. Mă întăresc în porţi şi cobor la tine cu multă tămăduire, tată, căci durerea Mea este şi a ta, şi trebuie să ne tămăduim unii pe alţii, şi trebuie să învăţăm de la Tatăl aceasta, căci Tatăl M-a trimis la tine ca să-ţi fac bine, iar Eu te trimit pe tine peste pământ cu tot cuvântul Meu ca să-l împarţi spre tămăduirea multora, fiule, şi am în tine fii ascultători, care Mă iau din cer şi Mă aşează pe pământ cuvânt când Eu vin ca să-l îndemn pe om spre Tatăl, căci Eu după învierea Mea dintre cei morţi M-am dus iarăşi la Tatăl ca să-i atrag pe toţi cei credincioşi la Tatăl prin tot ceea ce am împlinit şi voi mai împlini peste pământ, spre tămăduirea neamurilor. Amin.

Vin cu sfinţii la tine, poporul Meu. Am în coborârea Mea pe tămăduitorul Pantelimon, şi te doresc pe tine ca pe sfinţii Mei, fiule. O, cât de tămăduitor a fost acest ucenic al Meu, căci el tămăduia pe om din moartea necredinţei prin tot ceea ce împlinea el prin credinţa şi prin rugăciunea lui spre Mine pentru om. Ai grijă, poporul Meu, ai grijă, tată, să iubeşti ţie tămăduirea cea din cer, căci cea de pe pământ tămăduire de boli este vremelnică şi nu-l face pe om mai bun pentru Mine, ba, din contra, îl îndeamnă pe om la mai multă plăcere de viaţă pe pământ, căci omul îşi cumpără cu bani zile de trăit pe pământ, şi nu se face mai bun pentru Mine cel ce face aceasta, ci doar se laudă cu vindecarea lui şi cu bucuria sa de la ea, dar de Mine se bucură puţin, puţin de tot omul, căci ca să se bucure de Mine, el trebuie să petreacă cu Mine şi pentru Mine mult de tot, căci altfel omul moare faţă de Mine, şi se învaţă fără de Mine pe pământ cu viaţa lui.

Omul petrece cu omul pe pământ, căci aşa este el învăţat să facă, şi altfel omul este trist. O, nu mai sunt oameni fericiţi pe pământ, nu mai sunt! Cei mai fericiţi între oameni sunt cei cărora le ajung Eu pentru ei. Cei cărora nu le ajunge Hristos, nimic nu le ajunge lor, şi de aceea caută şi tot caută omul cu pământul şi cu tot ce e pe el, şi de aceea omul este pământ şi numai pământ, săracul de el, şi şi-a uitat omul obârşia. Vreau să strig din cer la om şi dau să Mă audă omul, şi vin cuvânt pe pământ şi vin cu sfinţii Mei, cu cei la care oamenii se roagă de ajutor şi de tămăduire în durerile lor trupeşti şi sufleteşti pe pământ.

O, ucenicule al Meu Pantelimon, e sărbătoare a ta în cer şi pe pământ între cei cereşti şi între cei credincioşi ai Mei pe pământ. Împarte tu dar de tămăduiri peste oameni în ziua ta de serbare, ca să fie ei cereşti apoi pe pământ, aşa cum tu ai fost când Eu te-am atins cu darul credinţei sfinte şi te-ai făcut mărturisitorul Meu peste cei necredincioşi! Binecuvântată să-ţi fie lucrarea cea de azi peste oameni şi peste poporul Meu de azi. Amin.

– O, Doamne al sfinţilor Tăi cei plini de Tine şi de tămăduirea cea de la Tine peste cei bineplăcuţi Ţie între oameni! O, se miră oamenii, se miră mulţi din cei ce văd cuvântul Tău şi al sfinţilor Tăi cum de este acest cuvânt peste pământ şi de unde este el. Oamenilor le este greu să creadă din pricina minţii lor şi din pricina că au ales necredinţa, dar nu că nu ar putea să creadă ei în venirea Ta cuvânt pe pământ cu sfinţii Tăi, cei vii ca şi Tine, Doamne. Cei credincioşi aleg credinţa în Tine şi în sfinţi, aceasta aleg ei de viaţă a lor şi de petrecere a lor pe pământ cu Dumnezeu, iar cei necredincioşi aleg necredinţa în Tine şi în sfinţii Tăi şi aleg viaţa cu plăceri şi alergarea lor după plăceri, după libertatea cea pentru tot ce este trecător pe pământ. Tu însă ai avut mereu, mereu pe pământ fii credincioşi, şi cu ei ai avut mereu stat pe pământ şi mers peste oameni şi lucru pentru necredinţa din oameni, şi ai lucrat cu semne sau cu mânie din timp în timp ca să-l faci pe om să Te cunoască şi să Te urmeze apoi, dar ei, bieţii de

ei, se împiedică unii pe alţii, unii în alţii şi se iubesc unii pe alţii spre căderea lor din Tine, Doamne, de parcă numai ei sunt între pământ şi cer, iar Tu nu mai eşti.

Voiesc să tămăduim de neînţelepciune pe oameni, căci neînţelepciunea lor vine de la lipsa de frica de Dumnezeu, Doamne. O, iată ce-Ţi cer eu în rugăciunea mea de azi în mijlocul poporului Tău de azi: umple de frică de Dumnezeu pe toţi oamenii, de la o margine a cerurilor până la celelalte margini, Doamne! E vremea să lucrezi cu trezire mare şi să vadă toţi oamenii că este Dumnezeu Stăpân al cerului şi al pământului, şi că nu omul este stăpânul. Cruţă-i sub pavăza credinţei sfinte pe toţi cei credincioşi lucrărilor Tale între cer şi pământ şi dă-le lor duh de mărturisire ca să lucreze ei de pe pământ, iar Tu din cer, Doamne. Să fie ca o înviere peste toţi oamenii trezirea pe care le-o faci, că e târzie vremea, iar sfinţii Tăi aşteaptă slava Ta pe pământ ca plată a lor în cer şi pe pământ, slavă după care ei au tânjit cu dor, căci Te-au iubit şi Ţi-au dorit slava înaintea oamenilor în toată vremea cerului şi a pământului până azi şi până mâine, Doamne.

Oamenii îşi cumpără zile cu bani. Se duc oamenii la doctor şi le dau bani ca să le dea zile de trăit împotriva bolilor lor, cele trimise de la Tine pentru mântuirea lor, nu pentru vindecarea trupului lor şi atât, căci oamenilor le trebuie vindecare de păcate, dar ei au nevoie de zile de trăit când se duc la doctori, nu de vindecare de păcate, nu de mântuire, Doamne. O, adu-le oamenilor trezirea şi dorul de Tine, nu de ei, Doamne, căci vindecarea este o plată a omului credincios, o plată a lucrării sale pentru Tine şi pentru ce ai Tu de lucrat şi de aşezat pe pământ în om, iar altă vindecare peste om nu vine de la Tine când omul o găseşte, ci vine spre căderea mai mare a lui din viaţă. Să aibă oamenii peste ei grăirea mea cu Tine în cer în ziua aceasta, căci eu sunt tămăduitor de suflete şi sunt sfântul Tău şi am tămăduit suflete pe pământ, şi morţi am înviat ca să-i fac pe oameni să Te cunoască de Dumnezeu al celor credincioşi şi sfinţi ai Tăi, Doamne, pe pământ. Amin.

Iar tu, popor al Domnului, ia de la Domnul, ia prin sfinţii Săi tămăduitori, ia lucrarea de Duh Sfânt în tine, şi cu ea să te tămăduieşti de tine ca să fie numai Domnul aluatul tău, căci Domnul este din cer. Nimeni din fiii acestui popor să nu-l facă pe fratele său să râdă, ci să-l facă să privească spre tămăduirea cea din cer, căci Domnul este din cer. Grăirile dintre voi să aducă cerul pe pământ mereu, mereu, aşa v-a învăţat Domnul să trăiţi la lucru şi la stat, şi Domnul va fi Cel minunat între voi. Căutaţi sănătate multă sufletului şi Domnului în voi, căci El locuieşte în locaşe curăţite pentru El şi pentru statul Lui în ele, că este din cer Domnul. Iubirea să vă ardă după El, iar gândul la El să nu se stingă, iubiţilor, căci Domnul este din cer. Fiţi cerul Domnului, fiţi pe pământ ca cei din cer, căci în cei din cer locuieşte Domnul de-a pururi. Sunt din cer cuvintele toate de peste voi, şi hrană să vă fie ele vouă, căci omul nu trebuie numai cu pâine să se hrănească, ci mult să se hrănească din cer, căci cu cuvântul Său a făcut Domnul cerul şi pământul şi toate cele ce sunt şi trăiesc. Aşa să fiţi şi voi, şi să fiţi mereu rodul cuvântului Său de peste voi, plini de credinţă că se împlineşte cuvântul Său. Nu fiţi îndoielnici, nu faceţi socoteală ca omul, căci omul este trecător, iar Domnul are viaţă veşnică. Fiţi casa Lui, căci Domnul este veşnic. La fel şi casa Lui să fie. Amin.

O, voi, cei ce vă lăsaţi spre necredinţă, căutaţi credinţa, nu necredinţa în acest cuvânt, care hrăneşte din cer un popor de mai bine de cincizeci de ani. O, nu câştigaţi nimic cu necredinţa, ci numai tulburare şi deşertăciune câştigaţi, dar cu credinţa câştigaţi nădejde şi pace şi sprijin sufletelor voastre, şi pe Domnul de Mântuitor al vostru, căci El S-a arătat, şi iată, Cel ce S-a arătat vine iar, vine mereu, vine şi va veni, şi Scripturile se împlinesc cu El şi întru El, şi noi vedem venirea Lui şi suntem în ea, şi este plata noastră venirea Lui cu sfinţii, şi aşa este plata celor credincioşi, iar plata celor necredincioşi va fi să vadă ei venirea Domnului cu sfinţii şi să se plângă pe ei că n-au crezut, că n-au iubit când era vremea iubirii pentru plata lor cea de apoi.

O, popor numit de Domnul al Său, ai grijă de viaţa ta, fiule de azi. Viaţa este înăuntrul omului. Învaţă de la învăţător să-ţi faci frumoasă casa şi viaţa din ea, că mulţi în tine sunt slabi cu viaţa, slabi cu înţelepciunea cea pentru viaţă, şi aceasta se întâmplă pentru că omul stă mult de tot înăuntrul său şi nu este primitor de oaspeţi, primitor de învăţătură multă şi mereu peste el. E ca şi la şcoală cum unii şcolari învaţă şi iau premiu mereu, iar alţii stând în şcoală sunt slabi la învăţătură şi muţi la grăirea cea pentru învăţătură, iar cei ce nu grăiesc nu iau notă, nu iau plată, şi e ca şi la şcoală înţelepciunea şi neînţelepciunea omului şi plata pentru acestea. O, nu vă miraţi de ce cad din învăţătură şi din bărcuţa Domnului cei ce n-au voit să înveţe şi să rămână sub învăţătura Lui. Cel ce se iubeşte pe sine este slab de tot pentru el însuşi şi pentru cei din jurul lui, şi nu e bun la învăţătură unul ca acela, chiar dacă se crede om cu înţelepciune în el. Înţelepciunea însă este aceea care îl face Dumnezeu pe om pe pământ, şi aceasta este lucrarea pe care dă Domnul s-o aşeze în om în vremea Lui cu voi, cei din urmă, căci El voieşte să facă omul ca El, şi de aceea Tatăl L-a trimis, ca oricine crede în El, să se facă şi el fiu al lui Dumnezeu, precum Hristos este. Amin.

Eu, Doamne, tămăduire de suflet aduc peste poporul Tău de azi, căci când sufletul este sănătos şi curat, tot trupul e sănătos şi curat. Eu, Doamne, doresc tămăduirea Ta de dureri, căci ai dureri vechi şi noi, şi îi povăţuiesc pe cei ce dau să se piardă, să caute ei să se întoarcă spre iubire mare, căci mila de ei îi pierde pe ei, că n-au iubit învăţătura ca s-o împlinească pe ea pentru ei şi să rămână ei în dragostea Ta. Învăţătura se face naştere pentru cei ce stau la învăţat, şi ea nu este milă, ci este învăţătură, fiindcă omul este greşit, şi îi trebuie mereu înviere, mereu naştere, mereu, mereu, Doamne. Pace Ţie, tămăduire Ţie de la cei ce Te mângâie în durerile Tale de ieri şi de azi, căci cei credincioşi sunt mângâierea Ta mereu, mereu! Amin.

– Mă mângâi cu cei credincioşi pe pământ. Eu, Domnul, cu cei credincioşi M-am sprijinit pe pământ în toată vremea. M-am sprijinit cu Avraam, cu Isaac, cu Iacov, şi apoi cu urmaşii lor cei credincioşi şi am întocmit cu ei harta omului de la început şi până la sfârşit, şi aşa lucrez până voi sfârşi cu mântuirea celor credincioşi. Fericiţi, fericiţi sunt cei credincioşi, căci aceia au de la Mine în ei aluatul lor, şi lucrează cu Mine cei credincioşi, şi numai aceia sunt cei credincioşi. Amin.

Eu, Domnul, îţi dau puteri proaspete pentru lucrul tău cu Mine la zidirea cea nouă în curţile Mele cu tine, popor de la izvor. O, lucrează, tată, cu sfinţii şi cu îngerii, şi singur să nu lucrezi. Mă apropii mereu ca să-ţi dau puteri, şi tu vezi că-ţi dau. O, laudă pe Dumnezeul tău, Sioane, că iată, El îţi dă puteri, şi fiii tăi sunt cei ce se bizuie pe El. Amin.

Îndemnaţi-vă spre Duhul Sfânt, fiilor, şi aduceţi-L între voi în toată vremea, tată. El să vă fie putere şi vindecare în neputinţe, El să vă fie viaţa. Cu El am făcut Eu cerul şi pământul şi viaţa pentru toate şi peste toate. O, nu uitaţi acest bun, fiilor.

Vine Domnul cu Duhul Sfânt la tine, Ierusalime! Vine Domnul cuvânt! Vino şi tu cuvânt spre Domnul şi pentru Domnul! Eu sunt cuvânt peste tine! Aşa să fii şi tu înaintea Mea, căci Eu stau mereu înaintea ta şi te veghez şi te umplu de viaţa Mea şi-ţi dau pe Duhul Sfânt de viaţă a ta, de mângâiere a ta, de multă multă mângâiere, poporul Meu. Aşa să fii şi tu pentru Domnul Dumnezeul tău. Amin, amin, amin.

27-07/09-08-2009